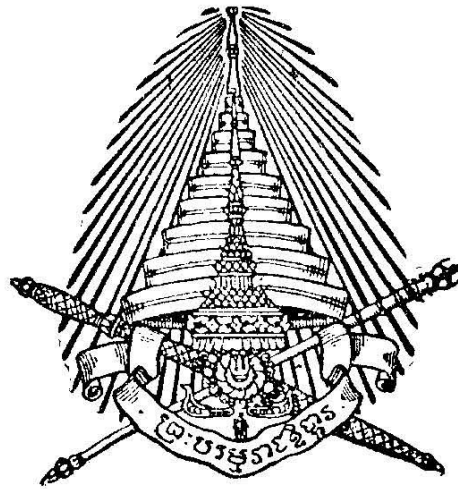

วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๘ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๒ หน้า ๒๐๖๗

พระราชบัญญัติพิทักษ์อัครราชศุลกากร
พุทธศักราช ๒๕๖๘

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘)

น.อ. อาทิตย์ทิพอาภา ร.น.

เจ้าพระยายมราช

พล.อ. เจ้าพระยาพิชเชนทรโยธิน

ตราไว้ ณ วันที่ ๒๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘

เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรปรับปรุงพิทักษ์
อัครราชศุลกากรเสียใหม่

เล่ม ๕๒ หน้า ๒๐๖ ๘ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๔๗๘

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย
คำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
พิกัตอัตราสกุลการ พุทธศักราช ๒๔๗๘”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ตั้งแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้ยกเลิก
พระราชบัญญัติพิกัตอัตราภาษีสกุลการ พุทธศักราช ๒๔๖๕
และบรรดาพระราชบัญญัติพิกัตอัตราภาษีสกุลการแก้ไขเพิ่ม
เติมทั้งปวงซึ่งได้ประกาศใช้ต่อมา คือ พระราชบัญญัติพิกัต
อัตราภาษีสกุลการแก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๑ พุทธศักราช ๒๔๗๑
ฉบับที่ ๒ พุทธศักราช ๒๔๗๓ ฉบับที่ ๓ พุทธศักราช ๒๔๗๔
ฉบับที่ ๔ พุทธศักราช ๒๔๗๔ ฉบับที่ ๕ พุทธศักราช ๒๔๗๕
ฉบับที่ ๖ พุทธศักราช ๒๔๗๕ ฉบับที่ ๗ พุทธศักราช ๒๔๗๕
ฉบับที่ ๘ พุทธศักราช ๒๔๗๖ ฉบับที่ ๙ พุทธศักราช ๒๔๗๖
ฉบับที่ ๑๐ พุทธศักราช ๒๔๗๖ และฉบับที่ ๑๑ พุทธศักราช
๒๔๗๘

มาตรา ๔ ของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรหรือ ส่งออกไปนั้น ท่านให้เรียกเก็บและเสียอากรตามพิกัดอัตราศุลกากรต่อท้ายพระราชบัญญัตินี้ เว้นไว้แต่ที่มีบทบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในพิกัดอัตราที่กล่าวนั้น

มาตรา ๕ สิ่งประดิษฐ์บริบูรณ์แล้วแต่หากนำเข้ามาเป็นส่วน ๆ แม้ว่าส่วนประกอบนั้น ๆ จะบรรจุหีบห่อต่างหากจากกัน และมีอัตราอากรกำหนดไว้สำหรับส่วนนั้น ๆ ในพิกัดแล้วก็ดี จะเรียกเก็บอากรตามอัตราที่กำหนดไว้สำหรับสิ่งนั้น เสมือนหนึ่งว่าได้นำเข้ามาโดยได้ประกอบส่วนต่าง ๆ นั้นเข้าด้วยกันบริบูรณ์แล้วก็ได้

มาตรา ๖ สิ่งที่ต้องเสียอากรตามสภาพนั้น ถ้านำเข้ามาในหีบห่อหรือภาชนะใด ๆ เพื่อขายทั้งหีบห่อหรือภาชนะ และมีเครื่องหมายหรือป้ายแสดงปริมาณแห่งสิ่งนั้น จะถือว่าหีบห่อหรือภาชนะนั้น ๆ บรรจุสิ่งนั้นเป็นปริมาณเท่าที่แสดงไว้ก็ได้ โดยมีพิกัดต้องพึงค่าโต้แย้งของผู้นำเข้า

มาตรา ๗ ใบขนสินค้าขาเข้า หรือใบขนสินค้าขาออกที่ต้องพิกัดนั้น มิให้ถือว่าสมบูรณ์ นอกจากจะได้จัดซื้อประเภทของและเกณฑ์ปริมาณที่ต้องใช้ในการเก็บอากรให้

เล่ม ๕๒ หน้า ๒๐๗๐ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๔๗๘

ถูกต้องตามพิกัตอัตราต่อท้ายพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้เป็น
การเพิ่มเติมการจัดและแยกประเภทปริมาณสินค้า ตาม
บัญชีรายชื่อสินค้าขาเข้าและขาออกแบบราชการ ซึ่งได้
บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๑๓ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธ
ศักราช ๒๔๖๕

อนึ่งในกรณีที่ต้องแสดงรายการแห่งภาษณะ ดังที่
กำหนดไว้ในหมายเหตุต่างๆ ในพิกัตอัตรานั้น มิให้ถือว่า
ใบขนสินค้าใด ๆ สมบูรณ์ นอกจากจะได้จัดรายการที่กล่าว
นั้นลงไว้ต่างหากจากสิ่งที่บรรจุในภาษณะนั้น

มาตรา ๘ อธิบดีกรมศุลกากรจะประกาศเป็นครั้งคราว
ก็ได้ว่า ราคาในท้องตลาดเป็นรายเฉลี่ยสำหรับของประเภท
หนึ่งประเภทใด อันต้องเสียอากรตามราคาแจ้งในพิกัต
อัตราต่อท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้กำหนดเป็นเงินเท่าใด
โดยมีพักต้องคำนึงว่าของประเภทนั้นได้มีระบุไว้ โดยเฉพาะ
ในพิกัตอัตราที่กล่าวนั้นหรือไม่ ให้ถือราคาเช่นนั้นเป็น
เกณฑ์ประเมินเงินอากรขาเข้าในประเภทที่ประกาศนั้น นับ
แต่วันลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา จนกว่าจะได้เพิก
ถอนระบับไว้หรือเปลี่ยนแปลง ในประกาศต่อไปในราชกิจ
จานุเบกษา

วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๖ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๒ หน้า ๒๐๗๑

มาตรา ๕ อธิบดีกรมศิลปากรมีอำนาจกำหนดข้อบังคับ
แปลความในพิกัตอัตราต่อท้ายพระราชบัญญัตินี้ โดยวิธี
ออกประกาศแจ้งอัตราอากร

มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีหน้าที่
รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พ.อ. พหลพลพยุหเสนา

นายกรัฐมนตรี

การจัดพิกัดอัตราภาษี

พิกัดอัตราอากรขาเข้า

หมวด ๑ อาหาร

ภาค

๑. —เนื้อ และ ปลา
๒. —น้ำมัน ผงไม้ ได้ จากนม น้ำมันหมู ไข่ ฯลฯ
๓. —ผักและผลไม้
๔. —ใบชา กาแฟ โกโก้
๕. —ของ หอม หรือ เผ็ดร้อน อันได้จากพืช และใช้ปรุงอาหาร น้ำมัน เครื่องเทศ ชัตเนย์ ฯลฯ
๖. —ข้าว ต่าง ๆ แป้ง ทำ ด้วย ข้าว และ สิ่ง ทำด้วย ข้าว หรือ แป้ง
๗. —น้ำตาล และ ผง ของ น้ำตาล
๘. —อาหาร เบ็ด เค็ด

หมวด ๒ แอลกอฮอล์ เครื่องดื่มที่มีและไม่มีแอลกอฮอล์และน้ำส้ม

ภาค

๙. —แอลกอฮอล์ เครื่องดื่มที่มี และ ไม่มี แอลกอฮอล์ และ น้ำส้ม

หมวด ๓ วัตถุตีบ

ภาค

๑๐. —ของ เบ็ดเค็ด ที่ เป็นวัตถุตีบ หรือ ผง แห่ง วัตถุตีบ

หมวด ๔ สิ่งหัตถกรรม เว้นไว้แต่สิ่งหัตถกรรมทอง

ภาค

๑๑. —ผล เกิด จาก เซมิ โอสธ ของปรุง แต่ง เป็น เครื่องสำอาง ฯลฯ
๑๒. —ของ ใช้ ทำ ด้วย ดินเผา
๑๓. —ดี และ น้ำมัน ชัก เลา
๑๔. —ของใช้ ที่ เกี่ยว กับ ไฟฟ้า
๑๕. —บุยุ ยากำจัด แมลง ฯลฯ
๑๖. —รองเท้า
๑๗. —เชือก เพดาน น้ำมัน วัตถุ ที่มีมัน ไข และ ขมิ้น กับสิ่ง ทำจากวัตถุต่าง ๆ ที่กล่าวนี้

หมวด ๔ สิ่งหัตถกรรม เว้นไว้แต่สิ่งหัตถกรรมทอ (ต่อ)

ภาค

๓๙. — แก้ว และ สิ่ง ทำ ด้วย แก้ว
๓๙. — สิ่ง หัตถกรรม ทำ ด้วย ปอ เชือก และ สิ่ง ทำ ด้วย เชือก สิ่งทอ แล้วสำหรับ ทำ กระสอบ (นอกจาก กระสอบ ป่าน) สำหรับ บรรจุ ของ สิ่ง ออก
๔๐. — หนังสัดว หนังสัดอกแก้ว หนังสัดเทียม และสิ่งหัตถกรรม ทำด้วยหนังและหนังสัดเทียม
๔๑. — ไม้ ชัดไฟ วัตถุ ทำ ไม้ ชัดไฟ เครื่อง ชัดไฟ
๔๒. — โลหะ ต่าง ๆ (นอกจาก เงิน ทอง และ แพลตินัม) และ สิ่ง ทำ ด้วยโลหะ เท่า นั้น
๔๓. — กระดาษ และ กระดาษ ทำ เป็น สิ่ง ของ
๔๔. — ยาสูบ และ สิ่ง หัตถกรรม ทำ ด้วย ยาสูบ
๔๕. — สิ่ง หัตถกรรม ทำ ด้วย ไม้
๔๖. — ยาน ส่วน และ เครื่อง อุปกรณ์
๔๗. — สิ่งหัตถกรรม เบ็ดเตล็ด

หมวด ๕ สิ่งทอ

ภาค

๔๘. — วัตถุ สำหรับทอ และ สิ่ง หัตถกรรม ทอ

หมวด ๖ ของยกเข้าอาคาร

ภาค

๔๙. — ของ เบ็ดเตล็ดยกเข้า อาคาร ขาเข้า

หมวด ๗ ของต้องเสียอากรตามราคาในอัตราทั่วไป

ภาค

๕๐. — ของ อื่น ๆ ทั้ง ดิน

พิกัด อัตราอากรขาออก

ข้อพึงสังเกตในพิกิตัตถาฉบับนี้

- (๑) การแบ่งหมวด และ ภาคใน พิกิตัตถา ฉบับนี้ ได้ทำไว้ ก็เพื่อสะดวก แก่การแยก ประเภท ของ สิ่ง มีให้ นำมา ใช้ เพื่อ ความ ใน พิกิตัตถา.
- (๒) คำว่า “ประเภท” ที่ ใช้ ใน ประโยค “มิได้ รวมไว้ใน ประเภทอื่น ๆ” หรือ “มิได้ รวมไว้ใน ประเภทอื่น ๆ” ซึ่ง ปรากฏ ใน พิกิตัตถา ฉบับนี้ หมายความว่า ถึง ประเภท แห่ง รายการ ที่ เรียง ไป เป็น ลำดับ และ ประเภท ย่อย แห่ง รายการ หนึ่ง ๆ
- (๓) คำว่า “บรรจุ หีบ ห่อ (หรือ ภาชนะ) ใหญ่” ที่ ปรากฏ ใน พิกิตัตถา ฉบับนี้ เมื่อ ใช้ แก่ ของใด ก็ หมายความว่า ของ นั้น บรรจุ มา ใน ถึง หรือ กระสอบ หรือ หีบ ห่อใด แต่ ชั่ว ทีเดียว มิได้ มี สิ่งใด ห่อหุ้ม อยู่ อีก เลย ภายใน ถึง กระสอบ หรือ หีบ ห่อ นั้น.

บอกแก้

ราชกิจจานุเบกษานับพิเศษ เล่ม ๕๒ ตอนที่ ๖๗ วันที่ ๒ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘ พระราชบัญญัติพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๘ หน้า ๒๐๖๘ บรรทัดที่ ๒ ให้ตัดคำว่า “ท่าน” ออก กับตามพิกัดอัตราศุลกากร ต่อท้ายพระราชบัญญัติข้อ ๓๕๕ (๒) (๓)

ประเภทที่	ความเดิมที่ผิด	แก้เป็น
๓๕๕ (๒) (๓) ชนิดอื่น ๆ	ถุงเท้ายาว หนึ่งคู่— บาท ๐.๐๕ ถุงเท้าสั้น หนึ่งคู่— บาท ๐.๓๕	ถุงเท้าสั้น หนึ่งคู่— บาท ๐.๐๕ ถุงเท้ายาว หนึ่งคู่— บาท ๐.๓๕